

Кулер Тепуков

КИРЗЕН
БИСКЕ
АЙЫЛДАП

ЖАЙ

Арчын жытту жериске
Айылдап келди жай.
Жажыл өлөн — кебиске
Чечек төкти жаражай.

Күннин күмүш чогынан
Жарык түжет ап-ару.
Жайдын жараш жыдына
Жажыркап учат адару.

Тонмок суунун түбинде
Чап-чанкыр тенери.
Көөрөп учуп баргадый
Кучыйактар бу жүри.

Эзинге эрке сөстөрүн
Жажырбай айдат жалбрак.
Күскиде кожо биригип,
Учуп барар ол ыраак.

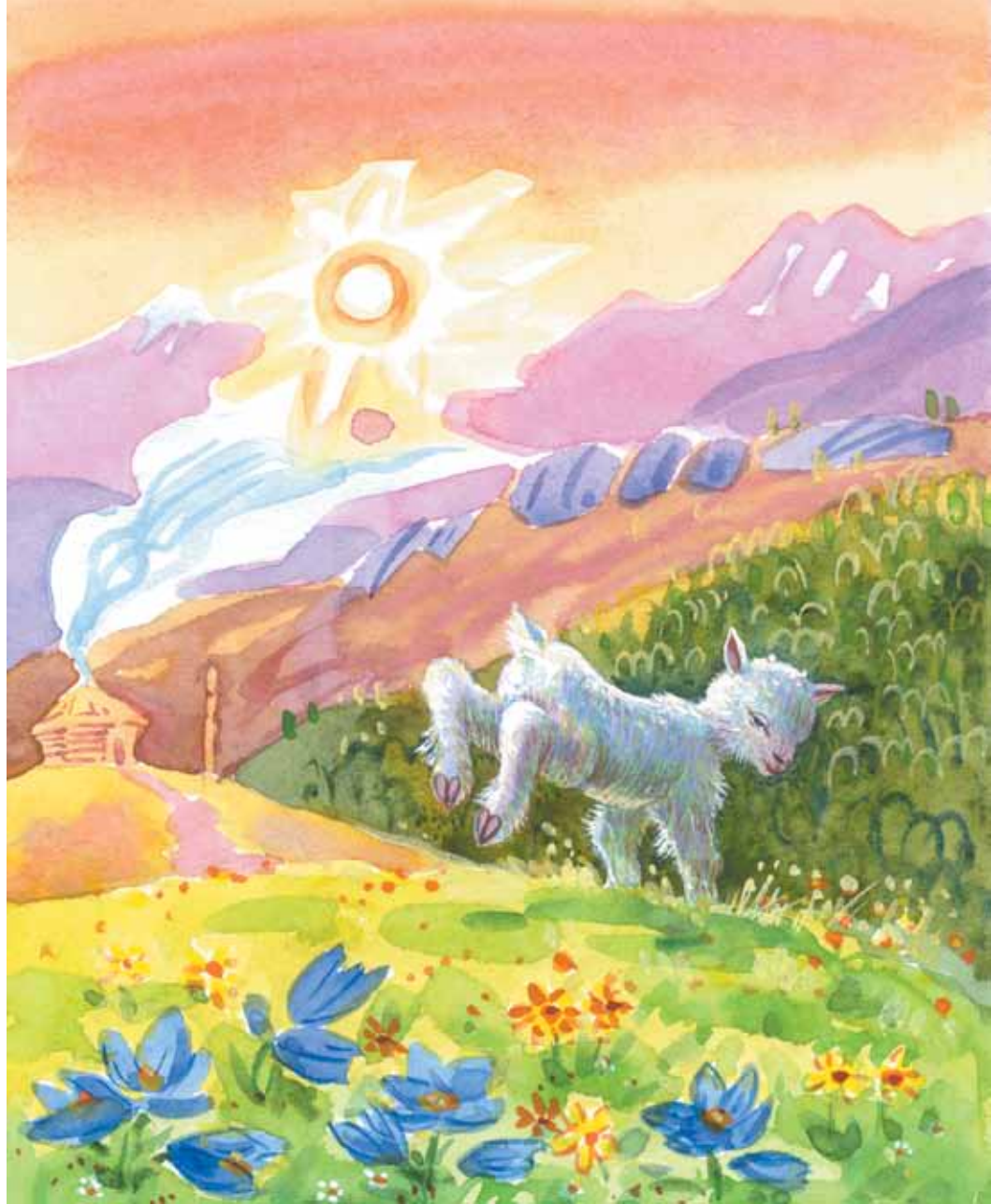

УУЛАК

Топ, топ, топ,
Уулак чыкты отоп.
Көк жажыл өлөңгө,
Күн тийген жаланга.

Айландыра ажыктап,
Өйди де сеспеди.
Жараш тату өлөңнөн
Керек дезе жибеди.

Күн кырга тайанды —
Көөркий уулак арыды.
Топ, топ, топ,
Жанып ийди торолоп.

ЧЫМАЛЫ

Жай меге шыра —
Иш башты ажыра.
Тура тудары —
Ол бир.
Азык жууры —
Ол эки.
Ончо ишти тоолозом —
Болор жүс.
Мынайып ла иштезем —
Жедип келер күс.

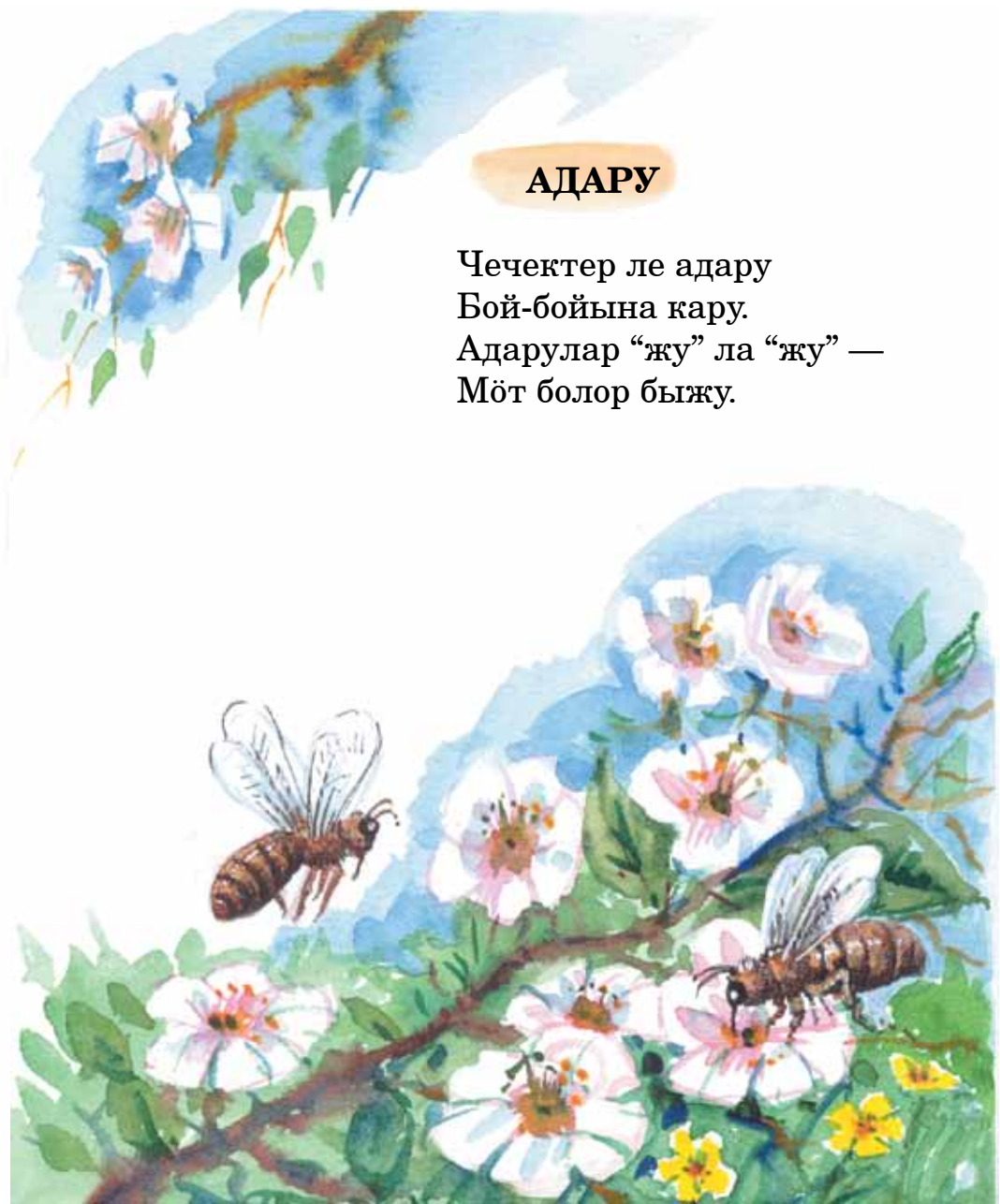

ЛИИЛЕК

Күнге жаагым кызарды.
Кызычак меге энгилди
Колыла мени алала...
Нени эткен сураба

АДАРУ

Чечектер ле адару
Бой-бойына кару.
Адарулар “жу” ла “жу” —
Мөт болор быжу.

КЕЛЕСКЕН

— Эй, келескен!
Куйругыңды кем
Кескен?

— Оны кем де
Кеспеген, —
Чочыырымда үзүлгөн.

— Куйрук жокко
Күч болор.

— Коркыбагар,
Ол өзөр!

ТАЙГЫЛ

— Тайгыл, Тайгыл,
Сен кайда?

— Арка-ташту
Тайгада.

— Нени көрүп жүредин?

— Көрүк кетеп үредим.

— Андый огош аңычак,
Сеге көрө коркынчак.

— Коркынчагын билбезим,
Агашка чыкса, жетпезин.

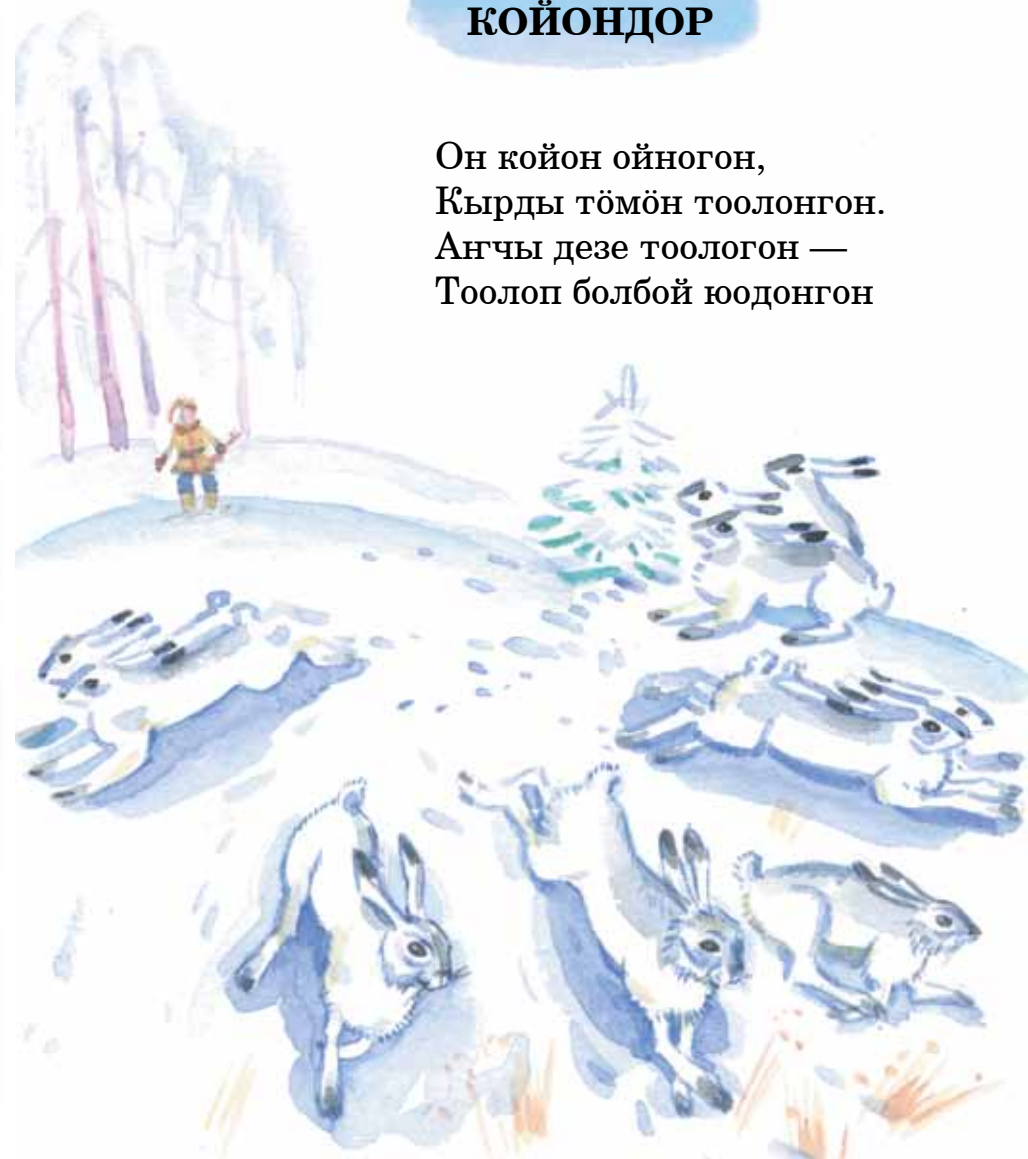

ТОМЫРТКА

“Тук-тук“, конгыстар,
Солун табыш угыгар.
Айлыгардан чыксагар,
Мени тапту уткыгар.

КОЙОНДОР

Он койон ойногон,
Кырды төмөн тоолонгон.
Анчы дезе тоологон —
Тоолоп болбой юдонгон

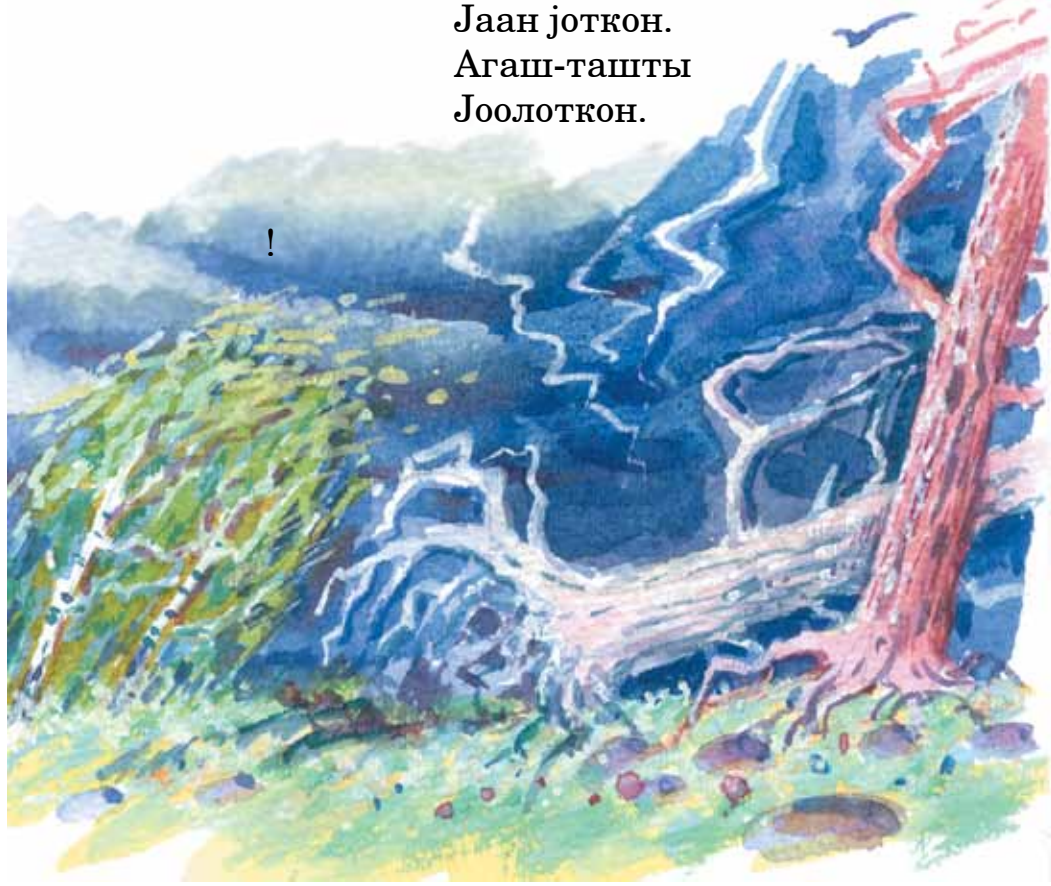

ЖАҢМЫР

- Жаңмыр, жаңмыр, сен кайдан?
- Тестек, семис булуттан!
- Булут, булут, сен кайдан?
- Буулап чыккан ол буудан!
- Буу, буу, сен кайдан?
- Агып жаткан суучактан!
- Суучак, суучак, сен кайдан?
- Сенин, уулчак, жанында,
Сүүнип түшкен жаңмырда!

ЖААН ЖОТКОН

Бир — эзин,
Эки — куйун,
Үч — салкын,
Төрт — жалкын —
Бастыразы
Жаан жоткон.
Агаш-ташты
Жоолоткон.

**Јуруктары
Вячеслав Торбоковтың**

